

107

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 kwietnia 1971 r.

w sprawie opodatkowania niektórych przychodów podatkiem od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) oraz c) i art. 75 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60), art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń przychody za osobiste świadczenie usług na rzecz osób fizycznych oraz osób prawnych nie będących podmiotami gospodarki uspołecznionej z tytułu:

- 1) przepisywania na maszynie,
- 2) wynajmu pokoi gościnnych lub domków campingowych w liczbie łącznej nie większej niż 3, a w miejscowościach uzdrowiskowych, letniskowych i wycieczkowych — sezonowego wynajmu także większej liczby pokoi, normalnie zajmowanych przez wynajmującego na własne potrzeby mieszkalne,
- 3) prowadzenia campingów, tj. udostępnienia turystom za opłatą miejsc na ustawianie namiotów i postój pojazdów samochodowych oraz przyczep mieszkalnych, jeżeli łączna liczba ustawionych namiotów lub przyczep mieszkalnych nie przekracza 10,

jeżeli osoby osiągające te przychody nie wykonują innych świadczeń, podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym i dochodowym lub tylko dochodowym.

2. Za domek campingowy w rozumieniu ust. 1 pkt 2 uważa się domek o liczbie miejsc noclegowych nie większej niż 4.

3. Nie stoi na przeszkodzie opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń równoczesne osiąganie przychodów ze źródeł określonych w ust. 1.

4. Jeżeli camping prowadzony jest w rozmiarach określonych w ust. 1 pkt 3 na terenie gospodarstwa rolnego, zajętego gruntu nie wyłącza się spod opodatkowania podatkiem gruntowym.

§ 2. 1. Osoby osiągające przychody wymienione w § 1 ust. 1 obowiązane są obliczać należny podatek według przepisów o podatku od wynagrodzeń i wpłacać go właściwemu organowi finansowemu w terminie siedmiu dni po upływie miesiąca, w którym przychód został osiągnięty, podając jednocześnie organowi finansowemu wysokość otrzymanego przychodu, kwotę stanowiącą podstawę obliczenia podatku i kwotę należnego podatku.

2. Podstawę obliczenia podatku stanowi suma przychodów wymienionych w § 1 ust. 1 otrzymanych w miesiącu, zmniejszona o koszty uzyskania wynagrodzenia w wysokości:

- 1) 20% przychodów ze źródeł określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 3,
- 2) 40% przychodów ze źródeł określonych w § 1 ust. 1 pkt 2.

3. Przychody wymienione w § 1 ust. 1 otrzymane od więcej niż jednej osoby traktuje się łącznie.

§ 3. 1. Jeżeli osoba osiągająca inne przychody podlegające opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, nie objęte przepisami rozporządzenia, osiąga równocześnie tylko przychody wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3, zwalnia się te przychody w poszczególnym miesiącu od podatku od wynagrodzeń, jeżeli podstawa opodatkowania nie przekracza w tym miesiącu kwoty 550 zł.

2. Do przychodów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 nie stosuje się przepisów art. 9 ust. 7—10 i art. 14 ustawy o podatku od wynagrodzeń. Osiąganie tych przychodów nie ma wpływu na opodatkowanie innych wynagrodzeń.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 maja 1964 r. w sprawie określenia niektórych przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz terminu i trybu uiszczenia tego podatku (Dz. U. Nr 19, poz. 115).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota